

SOUTĚŠŤ 1/2 NĚ • POVĚDKA - X.

Āšter 1/2, 18 prosinec 2007

Mám dvě starší sestry. Když mně bylo asi tak patnáct, ta starší, v době její plnoletosti, už byla dost šikovná na všechny ruční práce, tedy i na vaření, pečení a podobné domácí kratochvíle. Vystudovala totiž Rodinku, což byl experiment na kolektiv v období Pražského jara. Ta nejstarší, ješitavě o dva roky starší, v té době už uměla dokonce uvařit i čaj - asi, protože já ho nikdy nepil ...

A za týchle konstelace obě začaly chodit s klukama. Tenkrát to nebylo jako dnes, šlo se s návodem u rodičů nedělat žádný velký cirák. Byla to vzácnost, událost roku - aspoň ta první. A tak jsem se jednou dozvěděl, že pátý týden pátíjdou k nám oba chlapci, najednou, na oslavu osmnáctin té starší. A tak začaly v naší rodině pátípravy. Protože to mělo být uprostřed týdne, ve všední den, odpadla jedna veliká starost, co by na to asi táta? Táta totiž byl pátý týden na montážích v práci, což se dobře hodilo, protože ješitavě nebyl na další konkurenci v baráku dostatečně psychicky připraven. Myslím, že na to nebyli připraveni ani její známí nápadníci, vešker se snesly na stůl v kuchyni všechny domácí kuchařky, tedy tři, aby poskytly inspiraci, jaké občerstvení se bude podávat návštěvníkům. Kromě klasiky - chleba, dostal - jako habě pohodně - hájit barvy naší rodiny punčový dort. Jednak pro svoji reprezentativnost a taky pro zjevnou jednoduchost výroby. Já sice postup výroby nestudoval, ale i mně - z povzdálí - bylo jasné, že se upeče barevný buchtý, ty se podélně rozkrojí nožem na silný plátek, který se pak stáčí na sebe vrší, mezi ně se namaže nějaká náplň, všechny slepilo dohromady a je hotovo. Myslím, že tak nějak si postup zprvu představovaly i moje sestry. A tak den před očekávanou událostí roku se vešker začalo s výrobou punčáku. Aby byla nejen chuť, ale i vzhled perfektní, bylo rozhodnuto, že ržobarevné vrstvy se budou stáčet nejen podélně, ale i všíse. Takže se upečené buchtý rozeměly malé kostky. Během výroby se zjistilo, že vzhledově dort určitě nebude mít chybu, i chuť bude perfektní, jenom má nedostatek, který bude muset být v následujících chvílích ješitavě vyřešen - nakrájené kostky dostatečně nedě se a tak se pátí nakrájení dortu na jednotlivé díly každým šálek rozpadá. Tomu mělo odpomoci pátí dávkování dostatečného množství rumu - tedy nad stanovený limit receptu - který bude sloužit jako lepidlo. A tak se začal v malých dávkách pátí dávat rum... Ješitavě máma koupila novou pátilitrovou láhev. Během večera totiž celý její obsah nakonec zmizel v dortu, aby už se konečně ten proklatý dort slepil, nedělal problémy a vydržel do oslavy pohromadě. Máma měla sice ješitavě jednu láhev začítou vespod ve skříni, jak se nakonec ukázalo, ale věc ji nejdě nechtěla pátíznat. Nakonec se otevřela i ta, ale jen s podmínkou, že se z ní použije jenom trochu, protože musí být zásoba pro pátí případné další návštěvy na grog. Ten večer jsem zjistil, že je poněkud rodina upovídánější než jindy, neboť všechny dospělí - což já bohužel ješitavě nebyl - museli po každém pátí dávkování lepidla zároveň provést i ochutnávku punčáku, jestli má stále ješitavě i požadovanou chuť. Zbylou polovinu rumu máma pátí desátou rezolutně zakázala použít na další slepování a zase ji odnesla začít do nové skříně. Vešker byl zakončen úsudkem, že ať se dort vychladí v ledničce, bude dostatečně aby pátí zítřejší návštěvou vydržel aspoň chvíli pohromadě, než se rozkrájí a sní. Druhý den společně na kolech a, jak jsem z okna uviděl, pátívezli každým sedmičku šampusu. Oslava se rozjela vedle v mém přítomnosti, kde dítě jako já, nemělo ješitavě co pohledávat. Já jen slyšel, jak vedle bouchá šampus. Pak bouchly dvě od ledničky a když jsem šel za chvíli do ledničky sám, protože všude stědu pátívezli k nám do krámu jogurt - a ten já rád, v ledničce už byly jenom chleby. Než jsem dojedl jogurt, už v pokoji hlasitá zábava. Když se vrátila máma v podvečer z práce z kravína, oslava právě končila. U ledničky stály dvě prázdné lahve od šampusu a v ledničce na poslední ták chleba už nedělo. Zato punčák měl nepochybně úspěch, neboť nic nezbylo a tak jsem se nedozvěděl, jak vlastně chutnal. Byla to asi jedna z mála posledních pátížitostí, abych zjistil, jak takovej punčák má vopravdu chutnat, neboť zanedlouho se mně totiž změnil chuť, sladký mně úplně pátíestalo chutnat a tak jsem v té době asi už žádný punčák ani jiné sladké zákusek ani nepochutnal. I já už v té době věděl, že v šampusu nějaký alkohol vedle bublinek bude, ale, že by ho bylo tolik kvůli tomu pátí odchodu z návštěvy šampusu oba chlapci od nás tak nejistým krokem - jak jsem pak zjišťoval potají za oknem - že ani nemohl nasednout na kolo, to jsem nečekal. Nojo, já vám vlastně chtěl povídat o pizze... Tak jak že to bylo s tou pizzou, to si nechám zase ať na pátí ješitavě, protože tebe už vášně musím znáte, pátí vánoce je šampus vopravdu asi u každého málo... toulavej

UPOZORNĚNÍ - Soutěž trvá do 20. 12. 2007. Prosím, texty posílejte na adresu: redakce - zavináč - kudlanka.cz díky, d@niela